

[Lilli Gyldenkilde]

håndværksmestre osv. er flinke nok til i vid udstrækning at tage de unge mennesker ind, mens de store virksomheder simpelt hen slipper for billigt om ved det her.

Derfor mener jeg altså, at vi må til at se alvorligt på, hvordan vi får sikret, at de gør det, og er der noget, der gør ondt på erhvervslivet, så er det, når man rører deres pengepung. Det siger alle jo altid i argumentationen over for SF. Jamen så må jeg svare tilbage: O.k., hvis det er rigtigt, så må vi lave en efg-praktikordning, som hedder, at de, der ikke tager ind, må betale, og de, der tager ind, må have noget mere for det.

Jeg tror, det er den vej vi må gå, for vi kan i hvert fald se, at indtil nu er det altså desværre ikke lykkedes at få udmøntet aftalen i ret mange pladser. Vi er alle sammen kede af det, så dette her er ikke noget med, at jeg skælder nogen ud for det. Vi ønsker alle sammen, at vi havde klaret det, men indtil nu har vi ikke klaret det, og det er altså, fordi vi har brugt et forkert håndværktøj, og jeg håber, der kan skabes åbenhed for, at vi kan begynde at bruge noget nyt.

Vi har i SF haft den grundholdning i 10 år, at vi skal have de arbejdsløse unge i arbejde eller uddannelse, og det gøres altså bedst ved en indsats, der retter sig generelt mod arbejdsløsheden. Vi får ikke løst det her problem isoleret. Der skal generelle tiltag til, og det vil sige, der skal føres en overordnet økonomisk politik, som gør, at vi får unge i uddannelse og i arbejde.

Jeg skal ikke undlade at sige, at jeg faktisk er enig på mange punkter med hr. Jørgen Rosted, som jo for nylig i aviserne har skrevet, at der gøres for lidt på de her områder, der føres en forkert politik. Man kan godt klandre denne regering for, at den i årevis har forsøgt på den pæne måde at få erhvervslivet til at tage sin tårn her, men indtil nu er det altså ikke lykkedes helt. Jeg erkender, at vi måske er ved at se en forandring, men jeg må sige, at det skyldes nok ikke så meget egen fortræffelighed, som det skyldes de udefra kommende konjunkturer, som er til gunst for os i øjeblikket, og det skal vi naturligvis være glade for.

Der bør altså føres en helt anden politik, for at vi kan komme videre. Vi går ind for de, om jeg så må sige lappeløsninger, uden at der ligger noget odiøst i det, som enhver kan komme med. Vi er selv kommet med mange forslag,

som var mere målrettede, mere konkretiserede, og det vil vi fortsætte med, og vi går ind i enhver forhandling om at klare nogle af de her problemer. Vi vil ikke blive ved med at leve med at se på alle de unge arbejdsløse og uddannelsesløse.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg vil da godt starte med at erklære mig enig i en betragtning, fru Lilli Gyldenkilde kom med, at det bedste ville jo være, at man kunne lave generelle tiltag på arbejdsmarkedet, så man ikke skulle, om jeg så må sige lave ordninger for den ene gruppe og den anden gruppe og den tredje gruppe.

Jeg ved ikke, hvor langt vi kunne blive enige om selve indholdet af de generelle tiltag, men jeg havde lyst til at markere, at det dog måtte være det, der var den bedste fremgangsmåde politisk, administrativt og sandelig også i høj grad for den befolkning, vi gerne vil betjene. Problemet ved fremgangsmåder, hvor vi betjener den ene gruppe efter den anden, er efterhånden også, at vi får systemer, som ingen kan forstå, slet ikke dem, systemerne egentlig skal hjælpe.

Men derfor er det selvfølgelig vigtigt – det vil vi da fra Venstres side bestemt også gå positivt ind i og vurdere – hvilke muligheder der er for specielt ungdomsgruppen, og sørge for, at de får job og uddannelse. Der er ikke nogen tvivl om, at en række af de større grupper, vi i dag ser som førtidspensionister, er offer for en politik, hvor der, hvis jeg må bruge de ord, ikke er blevet stillet tilstrækkelige krav, når det offentlige har givet ydelser.

Det er jo ikke kun et spørgsmål om, at man skal yde, før man kan nyde. Det er selvfølgelig godt og rigtigt, men der ligger for Venstre andet og mere i det end som så. Det er et spørgsmål om, at man i et samfund og også blandt mennesker ikke kan få folk til at forstå, at der er nogle, der regner med mig, hvis ikke de regner så meget med mig, at jeg kan bruges til noget.

Derfor er det altså vigtigt, at vi kommer videre, hvis vi i øvrigt er enige om det princip – alt afhængigt af, hvordan vi vil formulere det – at vi kan få, havde jeg nær sagt, sat politisk kød og blod på det, for vi må jo erkende, at vi længe har snakket om disse principper.

Derfor synes jeg også, det er vigtigt – som den konservative ordfører var inde på det, men